

padki losowe, klęski żywiołowe, klęska nieurodzaju, epidemia chorób zwierzęcych, o ile stan ten nie trwa dłużej niż 2 lata.

§ 3. Właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej obowiązany jest w terminie do dnia 31 marca każdego roku przesłać do właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wykaz spółdzielni zaliczonych do spółdzielni wyższego typu. Pierwszy wykaz powinien być przesłany w

terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 12 lipca 1962 r. w sprawie warunków zaliczania rolniczych spółdzielni produkcyjnych do spółdzielni wyższego typu dla celów zaopatrzenia emerytalnego (Dz. U. Nr 43, poz. 208).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1965 r.

Minister Rolnictwa: *M. Jagielski*

3

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 21 grudnia 1965 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie postępowania przy ustalaniu prawa do świadczeń i zasad wypłaty świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz ich rodzin i domowników.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin (Dz. U. z 1966 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 21 lipca 1962 r. w sprawie postępowania przy ustalaniu prawa do świadczeń i zasad wypłaty świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz ich rodzin i domowników (Dz. U. Nr 45, poz. 220) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule wyrazy „oraz ich rodzin i domowników” zastępuje się wyrazami «, ich domowników oraz ich rodzin»;
- 2) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) ustawa — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin (Dz. U. z 1966 r. Nr 1, poz. 1);”;
- 3) w § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Wnioski o przyznanie renty starczej, inwalidzkiej oraz rodzinnej po członku spółdzielni lub domowniku, który nie pobierał renty, należy zgłaszać do oddziału (inspektoratu) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za pośrednictwem spółdzielni, do której należy lub w której pracuje zainteresowany albo do której należał lub w której pracował zmarły.”;
- 4) w § 5 skreśla się wyrazy „wyższego typu”;
- 5) § 6 skreśla się;
- 6) w § 7:
 - a) po pkt 2 dodaje się nowy pkt 3 w brzmieniu:
 - „3) dowód stwierdzający wysokość zarobku w gotówce z tytułu pracy w spółdzielni po dniu 31 grudnia 1961 r. (§ 13);”;
 - b) dotychczasowy pkt 3 oznacza się jako pkt 4;
- 7) w § 8:
 - a) dotychczasowy przepis oznacza się jako ust. 1 i do-

daje się w nim po wyrazach „dla małżonka” wyrazy „członka spółdzielni”;

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do wniosku o przyznanie renty rodzinnej dla małżonka domownika należy dołączyć:

- 1) dowody stwierdzające, że zmarły był domownikiem członka spółdzielni oraz że zmarł wskutek wypadku w pracy w spółdzielni lub choroby zawodowej (§ 7 pkt 1), jeżeli przed śmiercią nie miał przyznanej renty, oraz odpowiednio

- 2) dowody wymienione w ust. 1 pkt 2—9.”;

8) w § 9:

a) w ust. 1 po wyrazach „lub pasierbów” dodaje się wyrazy „członka spółdzielni”;

b) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do wniosku o przyznanie renty rodzinnej dla dzieci własnych, przysposobionych lub pasierbów domownika należy dołączyć:

- 1) dowody stwierdzające, że zmarły był domownikiem członka spółdzielni oraz że zmarł wskutek wypadku w pracy w spółdzielni lub choroby zawodowej (§ 7 pkt 1), jeżeli przed śmiercią nie miał przyznanej renty, oraz odpowiednio

- 2) dowody wymienione w ust. 1 pkt 2—7.”;

c) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3 oraz zastępuje się w nim wyrazy „w ust. 1” wyrazami „w ust. 1 lub 2”;

9) w § 10:

a) dotychczasowy przepis oznacza się jako ust. 1 i dodaje się w nim po wyrazach „dla rodziców” wyrazy „członka spółdzielni”;

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do wniosku o rentę rodzinną dla rodziców domownika należy dołączyć:

- 1) dowody stwierdzające, że zmarły był domownikiem członka spółdzielni oraz że zmarł wskutek wypadku w pracy w spółdzielni lub cho-

roby zawodowej (§ 7 pkt 1), jeżeli przed śmiercią nie miał przyznanej renty, oraz odpowiednio

2) dowody wymienione w ust. 1 pkt 2—7.”;

10) w § 13 ust. 1 po wyrazach „członka spółdzielni” dodaje się wyrazy „lub odpowiednio karta ewidencyjna domownika”;

11) w § 14 ust. 1 po wyrazach „członka spółdzielni” dodaje się wyrazy „lub domownika”;

12) w § 16 po wyrazach „członka spółdzielni” dodaje się wyrazy „lub domownika”;

13) po § 16 dodaje się § 16a w brzmieniu:

„§ 16a. Środkiem dowodowym stwierdzającym okoliczność, czy członek spółdzielni przestrzega zasad statutowych, jest zaświadczenie spółdzielni lub powiatowego (wojewódzkiego) zarządu związku rolniczych spółdzielni produkcyjnych (art. 26 ust. 2 i art. 30 ustawy).”;

14) w § 26 wyrazy „ich rodzinom i domownikom” zastępuje się wyrazami „domownikom i ich rodzinom”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1965 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski

4

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 grudnia 1965 r.

w sprawie przystąpienia Francji do Konwencji o szelfie kontynentalnym, sporządzonej w Genewie dnia 29 kwietnia 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 10 Konwencji o szelfie kontynentalnym, sporządzonej w Genewie dnia 29 kwietnia 1958 r. (Dz. U. z 1964 r. Nr 28, poz. 180), Rząd Francji złożył dnia 14 czerwca 1965 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przystąpienia do powyższej konwencji, zawierający następujące oświadczenie i zastrzeżenia:

Artykuł 1 (oświadczenie).

Zdaniem Rządu Republiki Francuskiej wyrażenie „przyległe obszary” wiąże się z pojęciem zależności geofizycznej, geologicznej i geograficznej, która ipso facto wyklucza nieograniczone rozszerzanie szelfu kontynentalnego.

Artykuł 2 (ustęp 4).

Rząd Republiki Francuskiej uważa, że wyrażenie „organizmy żywe należące do gatunków osiadłych” powinno być interpretowane jako wykluczające skorupiaki, z wyjątkiem gatunku kraba o nazwie „kaczenica”, i zgłasza następujące zastrzeżenia:

Artykuł 4.

Rząd Republiki Francuskiej przyjmuje ten artykuł tylko pod warunkiem, że państwo nadbrzeżne twierdzące, iż przedsiębrane przez nie środki są „rozsądne”, zgodzi się, aby w przypadku kwestionowania, iż są one rozsądne, sprawa była rozstrzygnięta przez arbitraż.

Artykuł 5 (ustęp 1).

Rząd Republiki Francuskiej przyjmuje postanowienia artykułu 5 ustęp 1 z następującymi zastrzeżeniami:

a) Istotny element, który powinien być podstawą do usprawiedliwienia jakiegokolwiek „przeszkody” w zachowaniu żywych zasobów biologicznych morza, spowodowanej przez eksploatację szelfu kontynentalnego, zwłaszcza na obszarach

służących do utrzymania zasobów, powinno stanowić sprawozdanie techniczne międzynarodowych organów naukowych, odpowiedzialnych za zachowanie żywych zasobów morza na obszarach określonych odpowiednio w artykule 1 Konwencji o rybołówstwie na Północno-Zachodnim Atlantyku z 8 lutego 1949 r. i w artykule 1 Konwencji o rybołówstwie na Północno-Wschodnim Atlantyku z 24 stycznia 1959 r.

b) Nałożenie jakichkolwiek ograniczeń na wykonywanie nabytych praw do rybołówstwa na wodach ponad szelfem kontynentalnym daje podstawę do żądania odszkodowania.

c) Należy umożliwić ustalenie drogą arbitrażu, w przypadku zaistnienia sporu, czy wykorzystanie szelfu kontynentalnego i eksploatacja jego naturalnych zasobów powoduje „nieusprawiedliwioną” przeszkodę w innej działalności podlegającej ochronie na mocy artykułu 5 ustęp 1.

Artykuł 6 (ustęp 1 i 2).

O ile nie będzie specjalnego porozumienia, Rząd Republiki Francuskiej nie uzna powoływania się wobec siebie na jakąkolwiek granicę szelfu kontynentalnego, określoną przez zastosowanie zasady jednakowej odległości, w następujących przypadkach:

— jeżeli taka granica jest obliczona od linii podstawowych ustalonych po 29 kwietnia 1958 r.;

— jeżeli rozciąga się poza 200-metrową izobatę;

— jeżeli znajduje się na obszarach, gdzie zdaniem Rządu istnieją „szczególne okoliczności” w myśl art. 6 ustęp 1 i 2, a mianowicie: Zatoka Biskajska, Zatoka Granville i obszary morskie cieśniny Dover i Morza Północnego wzdłuż wybrzeża francuskiego.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

5

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 grudnia 1965 r.

w sprawie wystąpienia Indonezji z Międzyrządowej Morskiej Organizacji Doradczej, utworzonej na mocy Konwencji o Międzyrządowej Morskiej Organizacji Doradczej, podpisanej w Genewie dnia 6 marca 1948 r., oraz wycofania deklaracji Wielkiej Brytanii dotyczącej Sarawaku i Północnego Borneo.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 59 a) Konwencji o Międzyrządowej Morskiej Organi-

zacji Doradczej, podpisanej w Genewie dnia 6 marca 1948 r. (Dz. U. z 1961 r. Nr 14, poz. 74), Rząd Indonezji notyfikował